

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: JULIOL 2013	CONVOCATORIA: JULIO 2013
LITERATURA UNIVERSAL	LITERATURA UNIVERSAL

BAREM DE L'EXAMEN: Cadascuna de les opcions consta de quatre qüestions; tres es troben vinculades a un text i la quarta consisteix en el desenvolupament teòric d'un tema. El valor de cada qüestió serà de 2,5 punts.

BAREMO DEL EXAMEN: Cada una de las opciones consta de cuatro cuestiones; tres están vinculadas a un texto y la cuarta consiste en el desarrollo teórico de un tema. El valor de cada cuestión será de 2,5 puntos.

Desenvolueu una de les dues opcions següents:

OPCIÓ A

Text

REI: Quin títol té, aquesta obra?

HAMLET: *La ratera*. Redéu, tot és retòrica. L'escena representa un assassinat comès a Viena. El Duc es diu Gonzago, i la seva dona, Baptista. De seguida ho veureu. És una història de canalles; però què hi fa? No afecta la Vostra Majestat, ni cap dels que tenim l'ànima lliure. Qui sigui frare que prengui l'espelma. Nosaltres no ens hem de preocupar de res.

Entra Llucià.

Aquest és un tal Llucià, parent del rei.

OFÈLIA: Feu molt bé el paper del cor, milord.

HAMLET: Podria fer d'interpret entre tu i el teu enamorat, si us poguéis veure, com a titelles, festejant.

OFÈLIA: Sou molt agut, milord, molt agut.

HAMLET: Et podria costar algun gemec, si m'esmolessis la punta.

OFÈLIA: Encara millor, i en un cert sentit, pitjor.

HAMLET: Millor i pitjor, com en el matrimoni. Comença, assassí! Redéu, deixa de fer ganyotes i comença. Au, vinga, el corb que gralla ja demana venjança!

LLUCIÀ: Pensaments negres, mans capacitades,
metzina expeditiva, moment apropiat;
ningú no em veu: bona oportunitat.
Tu, beuratge podrit d'herbes plegades
amb l'anatema d'Hècate, a la nit;
beuratge tres vegades maleït,
d'una màgia inherent, i verinós,
i també tres vegades perillós,
usurpa ara mateix la vida que respira.

Vessa el verí a l'orella del rei.

HAMLET: L'enverina al jardí per robar-li la corona. Es diu Gonzago, i la història es conserva en un italià molt elegant. Ara, tot seguit, veureu com l'assassí obté l'amor de l'esposa de Gonzago.

OFÈLIA: El rei s'ha alçat!

HAMLET: Com! Espantat per un foc sense bales?

REINA: Com us trobeu, milord?

(W. Shakespeare, *Hamlet*, Vicens Vives, trad. Salvador Oliva)

Qüestions

1. Situeu aquesta escena en la línia argumental de *Hamlet* i justifiqueu la importància temàtica d'aquest moment.
2. Expliqueu les característiques (atributs, relacions, funcions, etc.) dels personatges que apareixen en el fragment.
3. Si prenem *Hamlet* com a punt de partida, expliqueu els trets fonamentals del teatre de Shakespeare.
4. Tema: "Teatre clàssic francès"

OPCIÓ B

Text

La germana va començar a tocar; pare i mare seguien atentament, cadascú des del seu lloc, els moviments de les mans de Grete. Gregor, atret per la música, havia gosat desplaçar-se un tros endavant, i el cap ja era visible del menjador estant. Ja no s'estranyava dels pocs miraments que darrerament tenia envers els altres; abans, aquesta consideració pels altres havia estat el seu orgull. I ara precisament era quan més raons hauria hagut de tenir per amagar-se, perquè a causa de la brutícia que s'havia acumulat a la seva habitació i dels remolins de pols que s'alçaven amb el moviment més petit, ell també anava cobert de pols de dalt a baix; amunt i avall traginava al damunt, a l'esquena i pels costats, fils, cabells i restes de menjar; la seva indiferència per tot era molt més gran que aquells temps passats en què, unes quantes vegades al cap del dia, s'ajeia d'esquena a terra i es refregava damunt de l'estora. I malgrat l'estat en què es trobava, no va tenir cap vergonya d'avançar un tros més pel terra immaculat del menjador.

Cert que ningú no es preocupava d'ell, en aquells moments. La família estava del tot captivada pel violí; els dispesers, en canvi, que al començament s'havien col·locat, amb les mans a la butxaca, al darrere i massa a tocar del faristol de la germana, tan a prop que fins i tot haurien pogut seguir la partitura —cosa que, sens dubte, hauria molestat la germana—, aviat es van enretirar tot decantant els caps i parlant a mitja veu de cara a la finestra prop de la qual es trobaven; el pare se'ls mirava neguitós. Semblava més que evident que havien estat decebuts en la seva suposició d'escoltar un concert de violí bonic o senzillament distret, que ja en tenien prou, d'aquella sessió, i que aguantaven aquell destorb només per cortesia. Especialment la manera com treien el fum dels cigars pel nas i per la boca donava a entendre que ja en tenien ben bé prou.

(F. Kafka, *La metamorfosi*, Educaula, trad. Jordi Llovet)

Qüestions

1. Situeu l'argument del fragment proposat en el context global del relat.
2. Enumereu i indiqueu el paper dels personatges del fragment seleccionat.
3. Exposeu la presentació problemàtica en *La metamorfosi* de l'individu davant la societat. Quins altres sentits aporta la novel·la?
4. Tema: "La novel·la nord-americana: la "Generació Perduda"".

Desarrolle una de las dos siguientes opciones:

OPCIÓN A

Texto

REY: ¿Cómo se llama la obra?

HAMLET: «La ratonera». ¿Que por qué? Es metafórico. La pieza representa un crimen cometido en Viena. El duque se llama Gonzago; su esposa, Baptista. Ya veréis. Una canallada, pero, ¿qué más da? A Vuestra Majestad y a los libres de culpa no nos toca. El jamelgo, que respingue, que nuestros lomos no pican.

Entra LUCIANO.

Éste es un tal Luciano, sobrino del rey.

OFELIA: Hacéis muy bien de coro, Alteza.

HAMLET: Podría decir el diálogo entre vos y vuestro amado si viera a los títeres en danza.

OFELIA: Estáis muy mordaz, señor.

HAMLET: Quitarme el hambre os costará un buen suspiro.

OFELIA: Cuanto mejor, peor.

HAMLET: Así confundís a los maridos.— Empieza, criminal. ¡Venga! Déjate de muecas y empieza. Vamos, que el cuervo ha graznado en son de venganza.

LUCIANO: Negros pensamientos, poción, manos prestas,
sazón favorable, nadie que lo vea;
ponzoña de hierbas en sombras cogidas,
tres veces por Hécate infecta y maldita,
tu natural magia e influjo maléfico,
la salud y vida róbenle al momento.

Le vierte el veneno en el oído.

HAMLET: Le envenena en el jardín para quitarle el reino. Se llama Gonzago. La historia se conserva y está escrita en espléndido italiano. Ahora veréis cómo el asesino se gana el amor de la esposa de Gonzago.

OFELIA: El rey se levanta.

HAMLET: ¡Cómo! ¿Le asusta el fogueo?

REINA: Mi señor, ¿qué os pasa?

(W. Shakespeare, *Hamlet*, Austral, trad. Ángel-Luis Pujante)

Cuestiones

1. Sitúe la presente escena en la línea argumental de *Hamlet* y justifique la importancia temática de este momento.
2. Explique las características (atributos, relaciones, funciones, etc.) de los personajes que aparecen en el fragmento.
3. A partir del fragmento, explique los rasgos fundamentales del teatro de Shakespeare.
4. Tema: “Teatro clásico francés”.

OPCIÓN B

Texto

La hermana comenzó a tocar; el padre y la madre, cada uno desde su sitio, seguían atentamente los movimientos de sus manos. Gregor, atraído por la música, había avanzado un poco y asomaba ya la cabeza en el comedor. En los últimos tiempos apenas le importaba la poca consideración que guardaba a los demás y, sin embargo, dicha consideración había sido precisamente su mayor orgullo. Y eso que ahora más que nunca tenía motivos para esconderse, porque, tal y como estaba de sucia su habitación, cualquier movimiento que hacía levantaba remolinos de polvo a su alrededor. Estaba cubierto de polvo y arrastraba consigo en la espalda y en los costados, hilachos, pelos y restos de comida; su indiferencia hacia todos era demasiado grande como para tumbarse sobre la espalda y limpiarse contra la alfombra, como antes hacía varias veces al día. Y, a pesar del estado en que se hallaba, no sentía la menor vergüenza de avanzar por el suelo inmaculado del comedor.

La verdad es que nadie se había fijado en él. La familia se hallaba completamente absorta en el violín. Los huéspedes, que al principio, con las manos en los bolsillos, se habían situado demasiado cerca del atril para poder ir leyendo las notas, lo cual sin duda molestaba a la hermana, no tardaron en retirarse hacia la ventana, en donde cuchicheaban con las cabezas agachadas. El padre los observaba, visiblemente preocupado. Parecía evidente que habían sido decepcionadas sus expectativas de escuchar música selecta o entretenida, que ya estaban hartos y que solo por amabilidad consentían en que les siguiese molestando. El modo que todos tenían de echar por la boca o la nariz el humo de sus cigarrillos, delataba especialmente su gran nerviosismo.

(F. Kafka, *La metamorfosis*, Ecir Editorial, ed. Andrés Mínguez)

Cuestiones

1. Sitúe el argumento del fragmento propuesto en el contexto global del relato.
2. Enumere e indique el papel de los personajes del fragmento seleccionado.
3. Exponga la presentación problemática en *La metamorfosis* del individuo frente a la sociedad. ¿Qué otros sentidos aporta la novela?
4. Tema: “La novela estadounidense: la “Generación perdida””.